

Osud vložky - Maxa, Martin

Možná za osud vložky bílý
zaplatím svou daň.
Možná mi někdo v pravou chvíli
nabídne dlaň.

Možná si řekneš: "Však se dočkáš,
všechno má svůj čas.
možná, že jednou, jak ta vložka,
zlomíš si vaz."

Jenže já nikam nepospíchám,
času mám víc než dost.
Je mi fajn a netlačí mě pýcha
ani splín a tím spíš zlost.
Právě teď si nohy na stůl dávám
a dochází mi čím dál víc,
volnej pád je i na mě silná káva,
já nemám nic z létavic
zářivých.

Možná se občas nad propastí
trochu víc nakláním.
Možná se jenom cítím v pasti
a nudu zaháním.

Možná si řekneš: "Nebud' směšný,
všechno má svůj čas.
Mraků se lekneš a pak, věř mi,
zlomíš si vaz."

Jenže já nikam nepospíchám...